

Назар Городиський

«Я просила терпіння – і Бог послав мені випробування, щоб загартувати мене». Свята Мати Тереза з Калькутти – одна з найвідоміших черниць у всьому світі. Вона народилася 26 серпня 1910 року. До монашества свята носила ім'я Агнес Гондже Бояджіу, що в перекладі албанською означає «квітка» або «бутон троянди». Агнеса народилася в Македонії у заможній родині та була наймолодшою із трьох дітей. Коли дівчинці було всього 9 років, загинув її батько під час албанського визвольного руху. Мати Агнес змушена була самотужки виховувати трьох дітей. Попри те, що їй довелося тяжко працювати, вона знаходила час для виховання своїх дітей: привчила до щоденної молитви, усією сім'єю ходили молитись до костелу. Коли Агнесі виповнилось 18 років, вона покинула домівку і вступила в лави місіонерської організації «Сестри Лорето». Також почала викладати в монастирській школі, бо надзвичайно любила дітей, але дедалі більше їй хотілося допомагати бідним. В Ірландії вивчила англійську, щоб мати змогу навчати ірландських дітей. В 1929 році вона їде до Індії, де стає послушницею монастиря Дарджілінг, розташованого в Гімалаях. У 1931 році дівчина прийняла перші чернечі обіти, обравши собі ім'я Тереза на честь Терези де Лізьє, покровительки місіонерів. У 1937 році приймає довічні чернечі обіти. Мати Тереза викладала в монастирській школі в Східній Калькутті, й хоча їй подобалося навчати дітей, вона дедалі більше переймалася бідністю, яка її оточувала. Із голодом 1943 року до міста прийшли великі випробування, страждання й смерть, а в 1946 році почалися запеклі сутички між індусами та мусульманами.

«Моя усмішка - це величезний покров, за яким приховується маса болю...Болю через нещасних людей.»

Усмішка матері Терези стала символом доброти, відданості людям, беззаперечної допомоги тим, хто потребує цього якнайбільше. Вона відома як людина, яка все своє життя присвятила добрим справам і займалася цим до останнього свого подиху. Ті, хто

мав щастя спілкуватись з матір'ю Терезою, казали, що у цій маленькій тендітній жінці була сила сотні чоловіків. Її відкривались усі двері, з нею хотіли дружити політики, бізнесмени, але для Терези усі були рівні. Вона могла приготувати обід для трьох тисяч бідних, не спати кілька днів поспіль і разом з тим посміхатись. Вона ніколи не писала для себе промов, не мала секретаря, їй треба було лише помолитись, щоб знати, що казати людям, як достукатись до їхніх сердець. Молитвами і постом мати Тереза лікувалась, а коли у неї питали, чи мала вихідні або свята, вона з посмішкою відповідала: «Так! У мене кожного дня свято.»

«Бог посилає нам випробування, щоб ми, долаючи їх, зміцнювалися, а не впадали у відчай.»

Мати Тереза також неодноразово зазнавала критики чи цькувань від інших. Не всі в Індії ставилися схвально до її діяльності. Аруп Чатерджі, який народився й виріс в Калькутті, але проживав в Англії, розповідав, що вона не була значною особою в Калькутті. Він звинувачував матір Терезу в тому, що вона створила негативний образ його рідного міста. Її діяльність і відомість дратувала частину індійського політичного світу, оскільки монахиня часто виступала проти правого крила індуїстів. Критикувалися також публічні виступи матері Терези проти абортів. Індійська газета «Телеграф» назвала її «святою зі смітника» і звернулася до Риму із закликом розслідувати, чи вона справді зробила щось для покращення становища бідних, чи піклувалася про хворих тільки задля сентиментально-моральної пропаганди. Подібні негативні оцінки звучали неодноразово.

«Коли прийде час нашої смерти і ми будемо відповідати перед Богом, Він не запитатиме нас, як багато добрих справ ти зробив? Радше Він запитатиме, як багато любови ти вклав у свої справи?»

Мати Тереза пережила важку хворобу, а саме серцевий напад в Римі в 1983 році під час відвідин папи Івана Павла II.

При повторному нападі в 1989 році використовувався електрокардіостимулятор. В 1991 році в Мексиці проблеми із серцем повторилися. Вона запропонувала свою відставку з поста керівника добродійних місій, але таємне голосування серед черниць вирішило, що благочинниця повинна залишитися. Мати Тереза погодилася продовжувати працювати. У квітні 1996 року мати Тереза впала й зламала ключицю, у серпні зазнала приступу малярії, знову відмовило серце. Їй зробили операцію на серці. 13 березня 1997 року вона покинула пост керівника місій, а 5 вересня, через 7 днів після 87-го дня народження, померла.

На момент смерти матері Терези добродійні місії налічували 4000 сестер, 300 братів і близько 100 000 волонтерів, вони працювали в 610 місцях у 123 країнах світу. За своє дивовижне життя мати Тереза отримала понад 120 нагород. Найвідоміші з них - це Премія миру Рамона Магсайсайя і Нобелівська премія миру. А у 1971 році папа Павло VI нагородив матір Терезу першою премією миру імені папи Іоанна XXIII. У 1976 році вона отримала нагороду «Rasemín Terris». Після її кончини почалася процедура введення матері Терези до числа святих. 19 жовтня 2003 папою Іоаном Павлом II матір Терезу проголошено блаженною. 4 вересня 2016 року, під час богослужіння на площі Святого Петра у Ватикані, папа Римський Франциск проголосив матір Терезу святою.

Свята мати Тереза, моли Бога за нас!

2020 рік став особливим роком, який увійде у світову історію через безпрецедентні заходи супроти поширення коронавірусної інфекції. Багато впливових та заможних людей почало допомагати недужим. У недалекому минулому мати Тереза була прикладом допомоги і підтримки потребуючим. Якщо б ця свята жила у наш час, вона б допомагала хворим чи то в Китаї, чи в Італії або ще десь, не боячись дивитись смерті у вічі.

Назар ГОРОДИСЬКИЙ, Мати Тереза з Калькутти // СЛОВО №2 (82), червень-серпень 2020